

0000429-20

Εξερχόμενο

ΑΡ. ΠΡΩΤ:429 - 21/1/2020

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΥΠΟΔΟΜΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΩΝ ΥΠΟΔΟΜΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΩΝ ΈΡΓΩΝ ΜΕ
ΣΥΜΒΑΣΗ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗΣ
(Ε.Υ.Δ.Ε./ Κ.Σ.Ε.Σ.Π.)

Αθήνα, 21/01/2020

Αρ. πρωτ.: **Β/Ε1/Φ12/429**Σχετ.: **323/2020**

ΤΜΗΜΑ Β : Κατασκευής Έργων Πελοποννήσου
και Νησιωτικής Ελλάδος

Πληροφορίες : Χρήστος Κουτσούρης
Τηλέφωνο : 210 6992245
e-mail : x.koutsouris@ggde.gr

ΠΡΟΣ : **Γραφείο Γενικού Διευθυντή**
Συγκοινωνιακών Υποδομών

ΕΡΓΟ: Οδική παράκαμψη των οικισμών Σκάλας και Βλαχιώτη της Περιφερειακής Ενότητας Λακωνίας.

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην με αριθμό κατάθεσης 3328/15-01-2020 Ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Δαβάκη, όπως διαβιβάστηκε στην Υπηρεσία μας με το από 16-01-2020 ηλεκτρονικό μήνυμα (αρ. πρωτ. εισερχομένου 323/16-01-2020) της Γενικής Διεύθυνσης Συγκοινωνιακών Υποδομών.

ΣΧΕΤΙΚΟ:

1. Το με αρ. πρωτ. Β/Φ12/8272/04-11-2019 έγγραφό μας
2. Η αριθμ. MRS-20191030-178019/30-10-2019 επιστολή του Παραχωρησιούχου ΜΟΡΕΑΣ Α.Ε.
3. Η υπ' αριθμ. 1835/2018 Απόφαση του Εφετείου Αθηνών

Σε απάντηση της εν θέματι Ερώτησης και σε συνέχεια των ανωτέρω σχετικών, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Με την αριθμ. MRS-20191030-178019/30-10-2019 επιστολή ο Παραχωρησιούχος ΜΟΡΕΑΣ Α.Ε. μας γνώρισε ότι αδυνατεί όπως εκπονήσει τις προκαταρκτικές Μελέτες που απαιτούνται για τη δημοπράτηση ως Δημοσίου Έργου της οδικής παράκαμψης των οικισμών Σκάλας και Βλαχιώτη της Περιφερειακής Ενότητας Λακωνίας.

Και τούτο καθόσον θεωρεί ότι:

1. η με αρ. πρωτ. ΕΥΔΕ/ΚΣΕΣΠ/Β/Φ4/οικ.4852/18-06-2018 (ορθή επανάληψη την 25-06-2018/ΑΔΑ:ΨΨΨΜ465ΧΘΞ-ΦΛ0) Απόφαση του Υπουργού Υποδομών και Μεταφορών δεν συνιστά ανάληψη υποχρέωσης της αδαπάνως εκπόνησης των εν λόγω Μελετών σε αντιδιαστολή με την αντίστοιχη με αριθ. πρωτ. ΕΠΠ-ΒΕ/Δ/Φ1/6871/11-07-2016 (ΑΔΑ:ΩΔΙΦ4653ΟΞ-724) Υπουργική Απόφαση για την αδαπάνως εκπόνηση Μελετών που απαιτούνται για τη δημοπράτηση ως Δημοσίων Έργων των οδικών τμημάτων Καλό Νερό-Τσακώνα και Καλαμάτα-ΡΙζόμυλος-Σουληνάρι-Πύλος-Παράκαμψη Πύλου-Μεθώνη, και συμφωνήθηκαν αμοιβαία με την από 12-12-2015 Συμφωνία (βλέπε παράγραφος ΙΓ) μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και του Παραχωρησιούχου ΜΟΡΕΑΣ Α.Ε.
2. το Ελληνικό Δημόσιο δεν κατέβαλε στον Παραχωρησιούχο την επιδικασθείσα με την από 24-10-2016 Διαιτητική Απόφαση (όπως αυτή διορθώθηκε με την από 09-12-2016 οικεία Διαιτητική Απόφαση) δαπάνη ανερχόμενη στο ύψος των 3.548.246,23 ευρώ πλέον τοκοφορίας αρχόμενης την 09-08-2012.

Καρύστου 5 – Τ.Κ. 115 23 Αθήνα • Fax: 210 6996668 • e-mail: eyde.mkepp@ggde.gr

Ο ανωτέρω υπ' αριθμ. (2) ισχυρισμός του Παραχωρησιούχου δεν ευσταθεί καθόσον εκδόθηκε η αριθμ. 1835/2018 Απόφαση του Εφετείου Αθηνών με την οποία ακυρώθηκε η από 24-10-2016 οριστική Διαιτητική Απόφαση, όπως αυτή διορθώθηκε με την από 09-12-2016 Απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου.

Συνημμένα:

Τα ανωτέρω σχετικά

Ε. Δ.

1. ΕΥΔΕ/ΚΣΕΣΠ- Χρον. Αρχείο
2. Χρονολογικό Αρχείο / Β
3. Φάκελος /Β
4. Φ12
5. Χρήστος Κουτσούρης

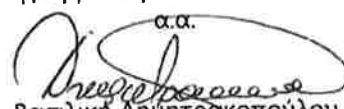
Ο Προϊστάμενος ΕΥΔΕ/ΚΣΕΣΠ

Νίκος Δημόπουλος

Πολ. Μηχ. με Α' β.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Ο Προϊστάμενος Τμήματος
Προγραμματισμού και Υποστήριξης

α.α.

Βασιλική Δημητράκοπούλου
ΔΕ Διοικ.- Οικ. με Α'β

0008272-19

Εξερχόμενο

ΑΡ. ΠΡΩΤ:8272 - 4/11/2019

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΥΠΟΔΟΜΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΩΝ ΥΠΟΔΟΜΩΝ

Ειδική Υπηρεσία Δημοσίων Έργων

Κατασκευής Συγκοινωνιακών Έργων

με Σύμβαση Παραχώρησης

(Ε.Υ.Δ.Ε. / Κ.Σ.Ε.Σ.Π.)

ΤΜΗΜΑ Β: Κατασκευής Έργων Πελοποννήσου

και Νησιωτικής Ελλάδας

Πληροφορίες : Χρήστος Κουτσούρης

Τηλέφωνο : 210 6992245

e-mail : x.koutsouris@ggde.gr

Αθήνα,

Αριθ. Πρωτ :

Σχετ :

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

04 - 11 - 2019

B / Φ12 / 8272

8234/2019

Γραφείο Γενικού Διευθυντή
Συγκοινωνιακών Υποδομών**ΘΕΜΑ:** Οδική παράκαμψη των οικισμών Σκάλας και Βλαχιώτη, της Περιφερειακής Ενότητας Λακωνίας.**ΣΧΕΤΙΚΟ :** Απάντηση στην με αριθμό κατάθεσης 1537/29-10-2019 Ερώτηση του Βουλευτή κ. Σταύρου Αραχωβίτη, όπως διαβιβάστηκε στην Υπηρεσία μας με το αρ. πρωτ. 3495/01-11-2019 (αρ. πρωτ. εισερχομένου 8234/01-11-2018) έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Συγκοινωνιακών Υποδομών.

Με την αριθμ. MRS-20191030-178019/30-10-2019 επιστολή ο Παραχωρησιούχος ΜΟΡΕΑΣ Α.Ε. μας γνώρισε ότι αδυνατεί όπως εκπονήσει τις προκαταρκτικές Μελέτες που απαιτούνται για την δημοπράτηση ως Δημόσιου Έργου της οδικής παράκαμψης των οικισμών Σκάλας και Βλαχιώτη της Περιφερειακής Ενότητας Λακωνίας.

Και τούτο καθόσον θεωρεί ότι:

1. η με αρ. πρωτ. ΕΥΔΕ/ΚΣΕΣΠ/Β/Φ4/οικ.4852/18-06-2018 (ορθή επανάληψη την 25-06-2018/ΑΔΑ: ΨΨΨΜ465ΧΘΞ-ΦΛΟ) ~~Απόφαση~~ του Υπουργού Υποδομών και Μεταφορών δεν συνιστά ανάληψη υποχρέωσης της αδαπάνως εκπόνησης των εν λόγω Μελετών σε αντιδιαστολή με την αντίστοιχη με αριθ. πρωτ. ΕΠΠ-ΒΕ/Δ/Φ1/6871/11-07-2016 (ΑΔΑ: ΩΔΙΦ4653ΟΞ-724) Υπουργική Απόφαση για την αδαπάνως εκπόνηση Μελετών που απαιτούνται για τη δημοπράτηση ως Δημόσιων Έργων των οδικών τμημάτων Καλό Νερό-Τσακώνα και Καλαμάτα-Ριζόμυλος-Σουληνάρι-Πύλος-Παράκαμψη Πύλου-Μεθώνη, και συμφωνήθηκαν αμοιβαία με την από 12 12 2015 Συμφωνία (βλέπε παράγραφος ΙΓ) μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και του Παραχωρησιούχου ΜΟΡΕΑΣ Α.Ε.
2. το Ελληνικό Δημόσιο παραβίασε την από 12-12-2015 Συμφωνία μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και του Παραχωρησιούχου ΜΟΡΕΑΣ Α.Ε. για τις αποζημιώσεις παρελθόντος Κατασκευαστή (ΚΕΙΑ ΜΟΡΕΑΣ) συνεπεία Γεγονότων Καθυστέρησης ολοκλήρωσης της Περιόδου Μελετών Κατασκευών (Τ1) ως προς το σκέλος της μη εισέτι καταβολής των δαπανών και εξόδων συνεπεία παράτασης της Τμηματικής Αποκλειστικής προθεσμίας των 29 μηνών (ΝΤΠ29) και επί της οποίας παράτασης εκδόθηκε η από 24-10-2016 Διαιτητική Απόφαση (όπως αυτή διορθώθηκε με την

από 09-12-2016 οικεία Διαιτητική Απόφαση) με την οποία επιδικάστηκε στον Παραχωρησιούχο το ποσό των 3.548.246,23 ευρώ πλέον τοκοφορίας αρχόμενης την 09-08-2012.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

1. ΕΥΔΕ / ΚΣΕΣΠ
2. Χρονολογικό Αρχείο / Β
3. Φάκελος / Β
4. Φ12
5. Χρήστος Κουτσούρης

Ο Προϊστάμενος ΕΥΔΕ / ΚΣΕΣΠ

Νίκος Δημόπουλος
Πολιτικός Μηχανικός με Α' β.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο Προϊστάμενος Τμήματος
Προγραμματισμού και Υποστήριξης

Α. Παναγιωτόπουλος
ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού με Α' β.

Προς: ΓΕΝ. ΓΡΑΜ. ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΩΝ ΥΠΟΔΟΜΩΝ
Αναστάσεως 2 & Τσιγάντε - Παπάγου

Υπόψη: κ. Ι. Καρνέση

Ημ/νία: 30.10.2019
Αρ. Πρωτ.: MRS-20191030-178019

Έργο: «Μελέτη, Κατασκευή, Χρηματοδότηση, Λειτουργία, Συντήρηση και Εκμετάλλευση του έργου Αυτοκινητόδρομος Κόρινθος – Τρίπολη – Καλαμάτα και Κλάδος Λεύκτρο – Σπάρτη».

Θέμα: Δωρεά προκαταρκτικών μελετών για την παράκαμψη των οικισμών Σκάλας και Βλαχιώτη της Περιφερειακής Ενότητας Λακωνίας και την κατασκευή νέας Γέφυρας του ποταμού Ευρώτα στην υπ' όψιν περιοχή.

Σχετ.: (α) Η από 12.12.2015 Συμφωνία Αποζημίωσης Κατασκευαστή.
(β) Η με αρ.πρωτ. ΕΠΠ-ΒΕ/Δ/Φ1/6871/11.07.2016 (ΑΔΑ: ΩΔΙΦ4653ΟΞ-724) Απόφαση.
(γ) Η με αρ.πρωτ. ΕΥΔΕ/ΚΣΕΣΠ/Β/Φ4/οικ.4852/18.06.2018 (ΑΔΑ: ΨΨΨΜ465ΧΘΞ-ΦΛΟ) Απόφαση.
(δ) Η με αρ.πρωτ. MRS-20190222-174851/22.02.2019 επιστολή μας.
(ε) Η με αρ.πρωτ. MRS-20191023-177943/23.10.2019 επιστολή μας.

Σε συνέχεια των ανωτέρω σχετικών επιστολών μας, θα θέλαμε να σας επισημάνουμε τα ακόλουθα :

1. Στα πλαίσια της (α) σχετικής Συμφωνίας Αποζημίωσης Κατασκευαστή (εφεξής η «Συμφωνία»), ο Κατασκευαστής δήλωσε ότι προσφέρει δωρεάν προς το Δημόσιο σύμφωνα με το άρθρο 29 Ν. 4014/2011 την εκπόνηση των αναγκαίων υπολειπομένων μελετών για τη δημοπράτηση των τμημάτων Καλό Νερό – Τσακώνα (σύνδεση με Α/Κ Κυπαρισσίας) και Καλαμάτα Ριμόζυλος (λύση αναβάθμισης Εθνικής Οδού με τις απαιτούμενες παρακάμψεις) – Πύλος – Παράκαμψη Πύλου – Μεθώνη.
2. Με την ως άνω Συμφωνία το Δημόσιο ανέλαβε, μεταξύ άλλων, την υποχρέωση να καταβάλει προς τον Παραχωρησιούχο την αποζημίωση λόγω Γεγονότων Καθυστερήσης της ΝΑΤΠ 29, με βάση την απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου που θα εκδοθεί, δεδομένου ότι κατά το χρόνο υπογραφής της Συμφωνίας ήταν εκκρεμής η διαιτητική διαδικασία για την εν λόγω απαίτηση του Παραχωρησιούχου.
3. Κατόπιν των ανωτέρω και της (β) σχετικής Απόφασης, ο Κατασκευαστής εκπόνησε τις ακόλουθες μελέτες :

4/11/19

ΕΛ/Φ4.1

ΕΠΙΣΤΟΛΗ	ΕΝΕΡΓΕΙΑ	ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ	ΑΡΧΕΙΟ
ΕΛ/Φ4.1	ΚΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ		
6-11-19			

α. Για τον Οδικό Άξονα Καλό Νερό – Τσακώνα, ο Κατασκευαστής εκπόνησε την οριστική μελέτη οδοποιίας, η οποία υπεβλήθη στην Υπηρεσία και εγκρίθηκε με την με αρ. πρωτ. ΕΠΠ-ΒΕ/Δ/Φ29.2/3592/05-04-2017 Απόφασή της. Η μελέτη αυτή είναι πλήρης και περιέχει όλα τα απαραίτητα στοιχεία που απαιτούνται για την δημοπράτηση του έργου με τη μέθοδο της Σύμβασης Παραχώρησης ή ΣΔΙΤ.

β. Για το υποτιμήμα Καλαμάτα – Ριζόμυλος του Οδικού Άξονα Καλαμάτα – Ριζόμυλος – Πύλος – Μεθώνη, ο Κατασκευαστής έχει συντάξει και υποβάλει αρμοδίως:

(i) Προωθημένη προκαταρκτική μελέτη με τον προτεινόμενο σχεδιασμό, η οποία έλαβε τη σύμφωνη γνώμη της Υπηρεσίας με το αρ. πρωτ. ΚΕΣΠ/Π&ΒΕ/Δ/Φ29.1/1259/08-02-2017 έγγραφό της.

(ii) Φάκελο Προκαταρκτικού Προσδιορισμού Περιβαλλοντικών Απαιτήσεων (Π.Π.Π.Α.) που εγκρίθηκε με την αρ. πρωτ. οικ. 9930/25-05-2018 (ΑΔΑ: ΨΜΑΘ4653Π8-Σ6Ρ) Γνωμοδότηση του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

(iii) Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.), η οποία υπεβλήθη στην Υπηρεσία στις 16-10-2018 με την με αρ. πρωτ. ΜRS-20181016-173236/16.10.2018 επιστολή μας (έλαβε τον αρ. πρωτ. Κ.Σ.Ε.Σ.Π. Β/7565/16.10.2018) καθώς επίσης και την τροποποίηση και επανυποβολή της εν λόγω Μ.Π.Ε. στις 10.04.2019, κατόπιν παρατηρήσεων της ΔΙΠΑ/ΥΠΕΝ με την με αρ.πρωτ. ΟΔΟ/490/23029/10.04.2019 επιστολή του Κατασκευαστή.

4. Σημειώνεται ότι παρότι ο Κατασκευαστής έχει τηρήσει όλες τις δεσμεύσεις του σε σχέση με την ως άνω υπό στοιχείο (β) Υπουργική Απόφαση οι οποίες ήταν τυπικά και ουσιαστικά εφικτό να εκπληρωθούν, το Δημόσιο δεν ανταποκρίθηκε στην υποχρέωσή του με βάση τα συμφωνηθέντα στην Συμφωνία Αποζημίωσης Κατασκευαστή, ήτοι στην καταβολή της αποζημίωσης λόγω Γεγονότων Καθυστερήσης της ΝΤΠ29, με την έκδοση της από 24.10.2016 ομόφωνης Διαιτητικής Απόφασης, (όπως διορθώθηκε με την από 09.12.2016 διορθωτική Διαιτητική Απόφαση), με την οποία επιδικάστηκε στον Παραχωρησιούχο ποσό 3.548.246,23 ευρώ νομιμοτόκως από 9-8-2012. Επιπρόσθετα επισημαίνουμε ότι ο Κατασκευαστής ανέλαβε και εκπλήρωσε την υποχρέωση εκπόνησης δωρεάν μελετών θεωρώντας καλόπιστα δεδομένη την αντίστοιχη ανταπόκριση του Ελληνικού Δημοσίου στην υποχρέωση που προκύπτει από το περιεχόμενο της ανωτέρω (α) σχετικής Συμφωνίας για την καταβολή του συγκεκριμένου ποσού αποζημίωσης.
5. Ενόψει των ανωτέρω Κατασκευαστής ανέμενε εύλογα την ανταπόκριση του Δημοσίου σε όσα συμφωνήθηκαν με την (α) σχετική Συμφωνία προκειμένου να προχωρήσει σε οποιαδήποτε άλλη ενέργεια, ανεξαρτήτως του ότι η εκπόνηση των προκαταρκτικών μελετών που αναφέρονται στην (γ) σχετική Υπουργική Απόφαση δεν συμπεριλαμβάνονται στις μελέτες που ανέλαβε να εκπονήσει ο Κατασκευαστής με την (α) σχετική Συμφωνία, και ως εκ τούτου δεν υφίσταται σχετική υποχρέωσή του.

6. Κατόπιν των ανωτέρω σας γνωρίζουμε ότι ο Κατασκευαστής δεν δύναται να προχωρήσει στην εκπόνηση των προκαταρκτικών μελετών που αναφέρονται στην (γ) σχετική Υπουργική Απόφαση άνευ ανταλλάγματος καθώς δεν έχει αναλάβει τέτοια δέσμευση, πολλώ δε μάλλον όταν από την πλευρά του το Δημόσιο δεν ανταποκρίθηκε στα συμφωνηθέντα με την (α) σχετική Συμφωνία.

Με εκτίμηση,

Γεώργιος Συριανός
Διευθύνων Σύμβουλος

Προς: **ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ**
ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜ. ΥΠΟΔΟΜΩΝ
ΕΥΔΕ/ ΚΣΕΣΠ
Καρύστου 5 - Αθήνα, 115 23
Υπόψη: κ. Ν. Δημόπουλου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Χ.Π.

[Handwritten signature]

Αριθμός απόφασης

1835/2018

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα 1ο

.....

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Πελαγία Ακάσογλου, Πρόεδρο Εφετών, Απόστολο Ζαβιτσάνο και Ελένη Θεοδωρακοπούλου-Εισηγήτρια, Εφέτες και από τη Γραμματέα Βασιλική Ανδριοπούλου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, *την* 16 Ιανουαρίου 2018 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Ελληνικού Δημοσίου, (ΑΦΜ 090165560), νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα (οδός Νίκης αριθ. 5-7) και, εν προκειμένω και από τον Υπουργό

[Handwritten signature]

Υποδομών και Μεταφορών [Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ.) κατά το χρόνο κατάρτισης της Σύμβασης Παραχώρησης, όπως αυτή κυρώθηκε με τον ν.3559/2007 (ΦΕΚ Α'102)], ο οποίος κατοικοεδρεύει στον Δήμο Παπάγου Αττικής (οδός Αναστάσεως αριθ. 2 και Τσιγάντε), το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο πάρεδρο του ΝΣΚ, Ευάγγελο Μαρίνη και από τη δικαστική πληρεξουσία Α' ΝΣΚ, Παρασκευή Γιωτάκου.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΜΩΡΕΑΣ Ανώνυμη Εταιρεία Παραχώρησης του Αυτοκινητόδρομου Κόρινθος - Τρίπολη - Καλαμάτα και Κλάδος Λεύκτρο - Σπάρτη» και το διακριτικό τίτλο «ΜΩΡΕΑΣ Α.Ε.», (ΑΦΜ 999129729-ΔΟΥ Τρίπολης), που εδρεύει στην Τρίπολη (Υψούντος 8), νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο Παναγιώτη Οικονόμου.

Το ενάγον, με την από 26-1-2017 αγωγή του προς το Δικαστήριο τούτο, που έχει κατατεθεί με αριθμό 605/39/2017, ζήτησε να γίνουν δεκτά τα όσα αναφέρονται σ' αυτήν.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά του πινακίου και συζητήθηκε.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων αναφέρθηκαν στις προτάσεις που κατέθεσαν.

2ο φύλλο της υπ' αριθ. 1835/2018 απόφασης του Εφετείου Αθηνών

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Επί της υποθέσεως, η γνώμη της πλειοψηφίας, ήτοι των Εφετών Ελένης Θεοδωρακοπούλου και Απόστολου Ζαβιτσάνου, έχει, όπως παρακάτω :

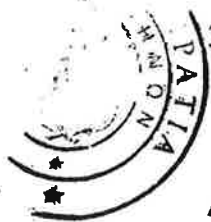
Από τις διατάξεις των άρθρων 897, 898 και 899 § 1 και 2 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι εκείνοι που συνομολόγησαν τη συμφωνία για τη διαιτησία και καθένας που έχει έννομο συμφέρον, έχουν δικαίωμα, μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από την κοινοποίηση της διαιτητικής απόφασης, να ζητήσουν την ακύρωσή της, με αγωγή που απευθύνεται στο εφετείο της περιφέρειας, που αυτή εκδόθηκε και το οποίο εκδικάζει την υπόθεση, κατά τη διαδικασία των άρθρων 670 έως 673, 675 και 676 ΚΠολΔ. Το αίτημα της αγωγής για ακύρωση διαιτητικής αποφάσεως είναι διαπλαστικό και όχι καταψηφιστικό. Το δικαστήριο που επλαμβάνεται της αγωγής αυτής, εφόσον την κρίνει, ως ουσιαστικά βάσιμη, προβαίνει στην ακύρωση της διαιτητικής αποφάσεως, σύμφωνα με το αιτητικό της αγωγής. Περαιτέρω, οι λόγοι ακύρωσης της διαιτητικής απόφασης που καθιερώνονται, περιοριστικά, με τη διάταξη του άρθρου 897 Κ.Πολ.Δ. ανήκουν στο ουσιαστικό δίκαιο. Εξ άλλου, η διαιτησία, ως συμβατικά επιλεγμένη δεσμευτική εκδίκαση ορισμένης διαφοράς από διαιτητές, αντί των κρατικών δικαστηρίων, είναι ιδιαίτερη μορφή οργάνωσης, ακολουθητέας διαδικασίας και απαιτούμενων δικονομικών προϋποθέσεων για την παροχή δικαστικής προστασίας, με την έννοια ότι η προστασία αυτή δεν παρέχεται από κρατικά δικαστήρια, αλλά κατά την ελεύθερη επιλογή των διαδίκων από όργανα ή πρόσωπα της εκλογής τους. Η σχέση της διαιτησίας προς την τακτική δικαιοσύνη, υπό την ισχύ του Κ.Πολ.Δ, διαμορφώθηκε ως σχέση δύο παράλληλων δικαιοδοτικών τάξεων, που αποκλείονται αμοιβαία. Ως γνήσια

δικαιοδοτική πράξη, η διαιτητική απόφαση, από την έκδοση της, παράγει δεδικασμένο υπό τις διαγραφόμενες στο άρθρο 896 Κ.Πολ.Δ., προϋποθέσεις, (εφαρμοζόμενων προς τούτο των διατάξεων των άρθρων 322, 324 έως 330, 332 έως 334 Κ.Πολ.Δ.) και εξοπλίζεται με εκτελεστότητα, κατ' άρθρο 904 παρ. 2 εδαφ. β' Κ.Πολ.Δ. Για την τήρηση όμως των στοιχειωδών δικαιοδοτικών εγγυήσεων εκ μέρους των διαιτητών και τη συμμόρφωση τους προς τη βασική αυτή επιταγή, θεματοφύλακας παραμένει το κράτος μέσω των πολιτειακών (τακτικών) δικαστηρίων. Η ενεργός ανάμειξη των τελευταίων εκδηλώνεται με τον έλεγχο της διαιτητικής αποφάσεως, μέσω κυρίως της αγωγής ακυρώσεως κατ' άρθρο 897 επ. Κ.Πολ.Δ. (ΟΛΑΠ 14/2015 ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 897 αριθ. 4 του Κ.Πολ.Δ. "Η διαιτητική απόφαση ακυρώνεται, αν οι διαιτητές ενήργησαν υπερβαίνοντας την εξουσία, που τους παρέχει η διαιτητική συμφωνία ή ο νόμος". Κατά την αληθινή έννοια της διάταξης αυτής στον όρο "υπέρβαση εξουσίας", ως λόγος ακύρωσης της διαιτητικής απόφασης υπάγεται η περίπτωση κατά την οποία οι διαιτητές δικάζουν για αντικείμενο το οποίο δεν έχει υποβληθεί σ' αυτούς με τη συμφωνία για τη διαιτησία (ΟΛΑΠ 13/1995), ή κείται πέραν αυτής (ΑΠ 537/2007). Για την κρίση δηλαδή, αν πρόκειται για υπέρβαση ή όχι αποφασιστικά είναι τα όρια του θέτει η διαιτητική συμφωνία σε συνδυασμό με το περιεχόμενο και τα αιτήματα της αίτησης - προσφυγής στη διαιτησία (ΑΠ 98/2016 , 40/2010 ΝΟΜΟΣ , Β. Βαθρακοκοίλη , ΚΠολΔ , Ερμηνεία κατ' άρθρο , τόμος Δ' , 1999 , σελ. 864 , παρ. 30).

Θεωρήθηκε
Εισηγήτρια

Με την υπό κρίση από 26-1-2017 και με αριθ. καταθ. 605/39/2017 αγωγή του Ελληνικού Δημοσίου κατά της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία "ΜΩΡΕΑΣ Ανώνυμη Εταιρία Παραχώρησης του Αυτοκινητόδρομου Κόρινθος- Τρίπολη – Καλαμάτα και Κλάδος Λεύκτρο Σπάρτη" και το διακριτικό τίτλο "ΜΩΡΕΑΣ ΑΕ", το ενάγον ζητεί την ακύρωση , κατά το άρθρο 897 ΚΠολΔ, της από 24-10-2016 οριστικής Διαιτητικής απόφασης, όπως αυτή διορθώθηκε με την από 9-12-2016 απόφαση του ίδιου Διαιτητικού Δικαστηρίου, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 33.3 της από 31-1-2007 Σύμβασης Παραχώρησης, που καταρτίστηκε μεταξύ του ενάγοντος Ελληνικού

3^ο φύλλο της υπ' αριθ. 1835/2018 απόφασης του Εφετείου Αθηνών

Δημοσίου και της εναγόμενης ανώνυμης εταιρίας και κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3559/2007 «Κύρωση Σύμβασης Παραχώρησης του Έργου της Μελέτης, Κατασκευής, Χρηματοδότησης, Λειτουργίας, Συντήρησης και Εκμετάλλευσης του Αυτοκινητόδρομου Κόρινθος – Τρίπολη – Καλαμάτα και Κλάδος Λεύκτρο - Σπάρτη», το οποίο αποφάνθηκε επί της από 7-8-2012 αίτησης της εναγόμενης για τη διενέργεια Διαιτησίας, για τους περιεχόμενους στην αγωγή λόγους [υπέρβαση εξουσίας, αντίθεση της διαιτητικής απόφασης στη δημόσια τάξη, παραβίαση της διάταξης του άρθρου 886 παρ. 2 ΚΠολΔ(άρθρο 897 αρ. 4, 6 και 5 αντίστοιχα του ΚΠολΔικ)] καθώς και την καταδίκη της εναγόμενης στα δικαστικά του έξοδα.

Σύμφωνα με το άρθρο 1 § § 2 και 3 του Ν. 2735/1999 "Διεθνής Εμπορική Διαιτησία", με τον οποίο εισήχθη στην Ελληνική έννομη τάξη ο πρότυπος Νόμος UNCITRAL, Διεθνής είναι η διαιτησία όταν : α) τα μέρη έχουν, κατά τη σύναψη της συμφωνίας διαιτησίας, την εγκατάστασή τους σε διαφορετικά κράτη ή β) ένας από τους ακόλουθους τόπους δεν βρίσκεται στο κράτος στο οποίο τα μέρη έχουν την εγκατάστασή τους : αα) ο τόπος της διαιτησίας, αν αυτός καθορίζεται από τη συμφωνία διαιτησίας ή προκύπτει από αυτήν, ββ) οποιοσδήποτε τόπος στον οποίο πρόκειται να εκπληρωθεί σημαντικό μέρος των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εμπορική σχέση ή ο τόπος με τον οποίο συνδέεται στενότερα το αντικείμενο της διαφοράς ή γ) τα μέρη ρητά συμφώνησαν ότι το αντικείμενο της συμφωνίας διαιτησίας σχετίζεται με περισσότερες χώρες. 3. Για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου : α) αν ένα μέρος έχει περισσότερες από μία εγκαταστάσεις, θεωρείται ως εγκατάστασή του εκείνη που έχει τη στενότερη σχέση με τη συμφωνία διαιτησίας, β) αν ένα μέρος δεν έχει εγκατάσταση, λαμβάνεται υπόψη η συνήθης διαμονή του και προκειμένου περί νομικού προσώπου, ο τόπος όπου διατηρεί γραφείο. Κατά το άρθρο 34 παρ. 2 του ανωτέρω νόμου "Διαιτητική απόφαση μπορεί να ακυρωθεί από το δικαστήριο του άρθρου 6 παρ. 2 μόνον αν: α) Ο

ενάγων προβάλλει και αποδεικνύει ότι: αα) συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία διαιτησίας του άρθρου 7 δεν ήταν προς τούτο ικανό με βάση το δίκαιο που το διέπει ή ότι η συμφωνία διαιτησίας δεν είναι έγκυρη σύμφωνα με το δίκαιο στο οποίο τα μέρη την υπήγαγαν ή αν δεν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις αυτές, κατά το ελληνικό δίκαιο ή ββ) δεν ειδοποιήθηκε, κατά τον προσήκοντα τρόπο, για τον ορισμό διαιτητή ή για τη διαδικασία της διαιτησίας ή ότι από άλλο λόγο περιήλθε σε ανυπαίτια αδυναμία να προβάλει τους ισχυρισμούς του ή γγ) η διαιτητική απόφαση αφορά διαφορά, που δεν εμπίπτει στη συμφωνία διαιτησίας ή περιέχει διατάξεις, που υπερβαίνουν τα όρια της συμφωνίας. Αν όμως οι διατάξεις που καλύπτονται από τη συμφωνία αυτή περί διαιτησίας μπορούν να αποχωρισθούν από εκείνες που δεν καλύπτονται, τότε μόνο ως προς τις τελευταίες χωρεί ακύρωση της διαιτητικής απόφασης. ή δδ) η συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου ή η διαιτητική διαδικασία δεν ήταν σύμφωνη με τη συμφωνία των μερών ή, αν δεν υπάρχει σχετική συμφωνία, η συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου ή η διαιτητική διαδικασία δεν ήταν σύμφωνη με τον παρόντα νόμο. β) Το δικαστήριο που επιλαμβάνεται, ύστερα από άσκηση αγωγής ακύρωσης, κρίνει και αυτεπαγγέλτως αν: αα) το αντικείμενο της διαφοράς δεν είναι επιδεκτικό διαιτησίας κατά το ελληνικό δίκαιο, ββ) η διαιτητική απόφαση είναι αντίθετη προς τη διεθνή δημόσια τάξη, όπως αυτή νοείται στο άρθρο 33 του Αστικού Κώδικα. Στην προκειμένη περίπτωση, η εναγόμενη με τις προτάσεις της, αμφισβήτησε τον χαρακτήρα της επίδικης διαιτησίας, ισχυριζόμενη ότι η προσβαλλόμενη διαιτητική απόφαση έχει διεθνή χαρακτήρα, υπό την έννοια του Ν. 2735/1999 και κατά συνέπεια οι τυχόν λόγοι για την ακύρωση αυτής, προβάλλονται και εξετάζονται αποκλειστικά με βάση τη διάταξη του άρθρου 34 παρ. 2 του Ν. 2735/1999, ως εκ τούτου δε η ένδικη αγωγή, με το περιεχόμενο που προαναφέρθηκε, είναι απαράδεκτη, αφού οι προβαλλόμενοι με την τελευταία λόγοι ακύρωσης της επίμαχης Διαιτητικής απόφασης στηρίζονται αποκλειστικά στη διάταξη του άρθρου 897 ΚΠολΔ. Από την επισκόπηση όμως της σύμβασης που υπογράφηκε μεταξύ του ενάγοντος Ελληνικού Δημοσίου και της εναγόμενης ανώνυμης εταιρίας περί παραχώρησης του Έργου της Μελέτης, Κατασκευής, Χρηματοδότησης, Λειτουργίας,

Θεωρήθηκε
Εισηγήτρια

4^ο φύλλο της υπ' αριθ. 1835/2018 απόφασης του Εφετείου Αθηνών

Συντήρησης και Εκμετάλλευσης του Αυτοκινητόδρομου Κόρινθος – Τρίπολη – Καλαμάτα και Κλάδος Λεύκτρο - Σπάρτη, το περιεχόμενο της οποίας κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3559/2007 και έχει την ισχύ του τελευταίου, προκύπτουν τα ακόλουθα : Με τον όρο 33.1.2 της σύμβασης αυτής, προβλέπεται η διαιτητική επίλυση κάθε διαφωνίας που αναφύεται μεταξύ των διαδίκων συμβαλλομένων μερών , από την ημερομηνία έναρξης παραχώρησης , που, όπως συνομολογείται , έλαβε χώρα στις 3-3-2008. Ειδικότερα , με τον όρο 33.3.1 της σύμβασης προβλέπεται ότι από την ανωτέρω ημεροχρονολογία , όλες οι διαφορές που ανακύπτουν μεταξύ των συμβαλλομένων και δεν είναι τεχνικές διαφορές , θα επιλύονται υποχρεωτικά με διαιτησία , αποκλεισμένης κάθε άλλης διαδικασίας . Περαιτέρω , με τον όρο 33.3.3 της σύμβασης ορίζεται ότι “Η διαδικασία της διαιτησίας διέπεται από τους κανόνες Διαιτησίας του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου με την επιφύλαξη των παρεκκλίσεων που συμφωνούνται με το παρόν άρθρο , οι οποίες κατισχύουν των Κανόνων Διαιτησίας του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου Το Διαιτητικό Δικαστήριο εφαρμόζει υποχρεωτικά τους όρους της παρούσας σύμβασης και τις ουσιαστικές διατάξεις του Ελληνικού Δικαίου” . Σύμφωνα λοιπόν με την παραπάνω σύμβαση διαιτησίας αλλά και με την εν γένει συμφωνία μεταξύ των διαδίκων , οι συμβαλλόμενοι κατά τη σύναψη αυτής είχαν την εγκατάστασή τους στο ίδιο κράτος (Ελλάδα), τόπος στον οποίο πρόκειται να εκπληρωθούν οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την εμπορική σχέση και ο τόπος με τον οποίο συνδέεται στενότερα το αντικείμενο της διαφοράς είναι επίσης η Ελλάδα (αφού η σύμβαση αφορά την κατασκευή αυτοκινητόδρομου εντός της Ελληνικής επικράτειας) , ενώ καμία ρητή συμφωνία των μερών δεν έγινε για το ότι το αντικείμενο της συμφωνίας διαιτησίας σχετίζεται με περισσότερες χώρες. Συνεπώς πρόκειται για εσωτερική και όχι διεθνή διαιτησία όπως επιχειρεί να υποστηρίξει η εναγόμενη εταιρία. Τα παραπάνω δεν αναιρούνται από το γεγονός ότι τα διάδικα μέρη συμφώνησαν ότι η διαδικασία της Διαιτησίας διέπεται από

τους Κανόνες Διαιτησίας του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου, οι οποίοι μπορούν να εφαρμόζονται και σε διαφορές οι οποίες δεν έχουν διεθνή χαρακτήρα όπως στην προκειμένη περίπτωση, αφού οι κανόνες αυτοί είναι συμβατοί όχι μόνο με τον Ελληνικό νόμο 2735/1999, αλλά και με τις διατάξεις του Ελληνικού ΚΠολΔ (ΕφΑθ 6020/2011 ΝΟΜΟΣ). Η εναγόμενη περαιτέρω, προς υποστήριξη του ισχυρισμού της αυτού, επικαλείται αφενός το άρθρο 33.4 της επίμαχης σύμβασης παραχώρησης, στο οποίο ορίζεται ότι "Δανειστές. Σε περίπτωση που προκύψει διαφορά μεταξύ του Δημοσίου, του Παραχωρησιούχου ή των Δανειστών βάσει ή σε σχέση με συγκεκριμένες διατάξεις της παρούσας Σύμβασης που θα συμφωνηθούν με τη συμφωνία του Άρθρου 31.1.8, οι Δανειστές θα δικαιούνται να παραπέμψουν την εν λόγω διαφορά στις διαδικασίες επίλυσης διαφορών που προβλέπονται στο παρόν Άρθρο 33, ωσάν οι Δανειστές να ήταν συμβαλλόμενοι στην παρούσα Σύμβαση", αφετέρου το από 3-3-2008 Συνυποσχετικό Διαιτησίας, το οποίο καταρτίστηκε μεταξύ των διαδίκων και της αλλοδαπής εταιρίας με την επωνυμία BAYERISCHE HYPO – UND VEREINSBANK AG, ως Διατραπεζικής Εκπροσώπου των δανειστών, η οποία έχει την έδρα της στη Γερμανία, υποστηρίζοντας ειδικότερα ότι στους δανειστές περιλαμβάνεται και η ανωτέρω εταιρία που ενεργεί για λογαριασμό τους και επομένως πληρούται η σχετική προϋπόθεση του άρθρου 1 παρ. 2 του Ν. 2735/1999 (ότι δηλαδή τα μέρη έχουν την εγκατάστασή τους σε διαφορετικά κράτη). Επιπρόσθετα ότι στοιχειοθετείται ο διεθνής χαρακτήρας της επίδικης διαιτησίας και εκ του λόγου ότι αφορά Έργο, για τη χρηματοδότηση του οποίου υπήρξε δανεισμός από τράπεζες του εξωτερικού, με συνέπεια να συντρέχει διασυνοριακή μεταφορά κεφαλαίων. Στην προκειμένη όμως περίπτωση, τα μέρη που κατάρτισαν την επίδικη συμφωνία διαιτησίας είναι οι διάδικοι. Δυνάμει της συμφωνίας αυτής η εναγόμενη με την από 7-8-2012 αίτησή της προς το ενάγον, αιτείται τη διενέργεια διαιτησίας για τη διαφορά που ανέκυψε μεταξύ του Δημοσίου και αυτής, ως Παραχωρησιούχου, και ειδικότερα ως προς το ζήτημα κατά πόσον δικαιούται αποζημίωσης α) λόγω επιτάχυνσης κατασκευής των εργασιών του έργου από 3-3-2008 μέχρι 3-8-2010, β) για επιπλέον δαπάνη την οποία υπέστη

Θεωρήθηκε
+ Εισηγήτρια

8ο φύλλο της υπ' αριθ. 1835/2018 απόφασης του Εφετείου Αθηνών

εξαιτίας πιστοποιηθέντος Γεγονότος Καθυστέρησης των υπολοίπων εργασιών από 3-8-2010 μέχρι 9-3-2011 και γ) για πρόσθετες δαπάνες παρουσίας του προσωπικού του Ανεξάρτητου Μηχανικού από 3-8-2010 μέχρι 15-1-2011, βάσει του άρθρου 26.2.1. (α)(II) 1 της Σύμβασης Παραχώρησης. Η διαφορά δηλαδή που ανέκυψε και οδήγησε την εναγόμενη να αιτηθεί τη διαιτησία αυτή, αφορά αποκλειστικά τις μεταξύ του ενάγοντος Ελληνικού Δημοσίου και αυτής (εναγόμενης) σχέσεις, που επιλύονται σύμφωνα με τη συμφωνία διαιτησίας που προαναφέρεται και αποτυπώνεται στη σύμβαση παραχώρησης, στο άρθρο 33.3.1 και όχι στο από 3 Μαρτίου 2008 συνυποσχετικό Διαιτησίας, το οποίο αποτελεί διαφορετική συμφωνία διαιτησίας, η οποία δίνει τη δυνατότητα στους Δανειστές να κινήσουν τη διαιτητική διαδικασία για τις τυχόν διαφορές που θα προκύψουν. Στα άρθρα 31.1.8 και 33.4 της Σύμβασης Παραχώρησης γίνεται ρητή αναφορά σε νέα συμφωνία μεταξύ του Δημοσίου και των Δανειστών, που θα καταρτιστεί για συγκεκριμένες διατάξεις της εν λόγω συμβάσεως Παραχώρησης, δυνάμει της οποίας οι δανειστές θα δικαιούνται να παραπέμπουν την προκύψασα διαφορά σε διαιτησία, ήτοι πρόκειται για άλλη συμφωνία (νέα) περί διαιτησίας. Τέλος το γεγονός ότι στην εξεταζόμενη περίπτωση έλαβε χώρα (συγ)χρηματοδότηση του επίμαχου έργου από Δανειστές του εξωτερικού, ουδεμία ασκεί επιρροή, αφού το τελευταίο, όπως άλλωστε προαναφέρθηκε, αφορά την κατασκευή αυτοκινητόδρομου εντός της Ελληνικής Επικράτειας, η εγκατάσταση των συμβαλλομένων μερών είναι στην Ελλάδα και η σχετική Σύμβαση Παραχώρησης διέπεται από το Ελληνικό Δίκαιο (άρθρο 35.1) ήτοι η επίδικη συναλλαγή δεν φέρει τον χαρακτήρα διεθνούς συναλλαγής, στα πλαίσια της οποίας συνομολογούνται συμφωνίες διεθνούς διαιτησίας, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Νέας Υόρκης του 1958 για την αναγνώριση και εκτέλεση διεθνών διαιτητικών αποφάσεων, η οποία ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με το ΝΔ 4220/1961, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται η εναγόμενη. Συνεπώς η επίδικη διαφορά θα κριθεί με βάση τις διατάξεις του

ΚΠολΔ , που αφορούν τη διαιτησία (άρθρο 867 επ. ΚΠολΔ) , απορριπτομένου ως αβάσιμου του ισχυρισμού της εναγόμενης ότι πρόκειται περί διεθνούς διαιτησίας . Περαιτέρω η αγωγή αρμοδίως καθ' ύλη και κατά τόπο φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρο 898 ΚΠολΔ). Έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα , σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 897 και 899 παρ. 2 ΚΠολΔ και είναι νόμιμη , στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου 897 αρ. 4, 6 και 5 ΚΠολΔ. Πρέπει δε να ερευνηθεί περαιτέρω , ως προς το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της , κατά τη διαδικασία των άρθρων 614 επ. ΚΠολΔ (άρθρο 898 ΚΠολΔ).

Στην προκειμένη περίπτωση από τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι , αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Με την από 31-1-2007 Σύμβαση Παραχώρησης , που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3559/2007 (ΦΕΚ Α' 102/Α/14-5-2007) , το ενάγον Ελληνικό Δημόσιο ανέθεσε στην εναγόμενη ανώνυμη εταιρία (Παραχωρησιούχος) το έργο 'Μελέτη - Κατασκευή - Χρηματοδότηση - Λειτουργία - Συντήρηση και Εκμετάλλευση του Αυτοκινητόδρομου Κόρινθος - Τρίπολη - Καλαμάτα και Κλάδος Λεύκτρο - Σπάρτη' , έναντι συμβατικού ανταλλάγματος που συνίσταται στο αποκλειστικό δικαίωμα εκμετάλλευσης του έργου , σε συνδυασμό με καταβολή και άλλων ανταλλαγμάτων και με ημερομηνία έναρξης της παραχώρησης , την 3-3-2008 . Αντικείμενο της σύμβασης αυτής ήταν μεταξύ άλλων και η κατασκευή από την εναγόμενη του Νέου Τμήματος του Αυτοκινητόδρομου Τρίπολη - Αθήναιο , το οποίο αποτελεί σύμφωνα με τη σύμβαση , τις γεωγραφικές ενότητες 17 (Ν) και 18 (Ν), και εντάσσονταν στην 3^η Αποκλειστική Τμηματική Προθεσμία , η οποία προβλεπόταν να ολοκληρωθεί , σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 18 της σύμβασης, σε διάστημα 24 μηνών από την έναρξη της παραχώρησης ήτοι μέχρι 3-3-2010, προθεσμία η οποία παρατάθηκε με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού αρχικά μέχρι 3-8-2010 , ακολούθως και εξαιτίας Γεγονότων Καθυστέρησης μέχρι 2-6-2011 με πράξη καθορισμού του Ανεξάρτητου Μηχανικού (ο οποίος είναι ανεξάρτητος , διεθνούς φήμης και ειδικευμένος στην επίβλεψη παρόμοιων έργων Μηχανικός , που έχει συνάψει σύμβαση με τον Παραχωρησιούχο και

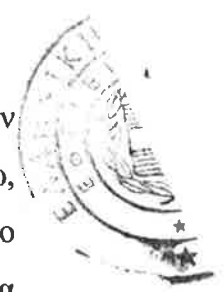
Θεωρήθηκε
+ Εισηγήτρια

6^ο φύλλο της υπ' αριθ. 1835/2018 απόφασης του Εφετείου Αθηνών

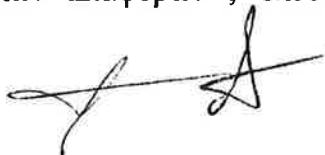
είναι υπεύθυνος απέναντι και στα δύο συμβαλλόμενα μέρη για την άσκηση των καθηκόντων του , σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 7.7 της σύμβασης , αποτελεί δε , σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 3.1.5 , το πρόσωπο που ελέγχει και εγκρίνει τις μελέτες και επιβλέπει τις κατασκευές περιόδου T1 του έργου στην περίοδο Μελετών – Κατασκευών) και τελικά μέχρι 9-3-2011 με πόρισμα της προβλεπόμενης από τη διάταξη του άρθρου 33.2 της σύμβασης Επιτροπής Επίλυσης Τεχνικών Διαφορών . Το ανωτέρω έργο ολοκληρώθηκε στις 15-11-2010 , με την έκδοση από τον Ανεξάρτητο Μηχανικό της προβλεπόμενης από τη σύμβαση Βεβαίωσης Περάτωσης Εργασιών . Περαιτέρω η εναγόμενη Παραχωρησιούχος με την με ΑΠ ΜRS-20120426-134950/26-4-2012 επιστολή της προς το ενάγον Ελληνικό Δημόσιο , η οποία παρελήφθη από το τελευταίο στις 27-4-2012 , αιτήθηκε αποζημίωσης λόγω επιτάχυνσης στην εκτέλεση των εργασιών στις ΓΕ 17 και 18, παρά την καθυστέρηση των απαλλοτριώσεων και της παράδοσης των χώρων με αποκλειστική υπαιτιότητα του ενάγοντος Ελληνικού Δημοσίου, ήτοι λόγω διαπιστωμένων και αδιαμφισβήτητων Γεγονότων Καθυστερήσης , για τα οποία γίνεται αναφορά στα άρθρα 12 και 13 της Σύμβασης Παραχώρησης. Το ενάγον Ελληνικό Δημόσιο με την με ΑΠ ΕΠΠ/Π2/Φ8/οικ. 12899/19-6-2012 επιστολή του απέρριψε το αίτημα αυτό της εναγόμενης Παραχωρησιούχου . Ακολούθως η τελευταία, θεωρώντας ότι από την ως άνω ανταλλαγή αλληλογραφίας είχε ανακύψει Διαφορά μεταξύ αυτής και του Ελληνικού Δημοσίου , υπό την έννοια του άρθρου 3.1.37 της Σύμβασης Παραχώρησης , η οποία επιλύεται από τη Διαιτησία του άρθρου 33.3 της Σύμβασης , στις 9-8-2012 κοινοποίησε στο ενάγον Ελληνικό Δημόσιο την από 7-8-2012 αίτηση για τη διενέργεια Διαιτησίας, με αίτημα την καταβολή αποζημίωσης από το τελευταίο στην εναγόμενη Παραχωρησιούχο και ειδικότερα την καταβολή , α) ποσού 39.500.000 ευρώ λόγω επιτάχυνσης των εργασιών του έργου , παρά την καθυστέρηση παράδοσης των χώρων εκτέλεσης του έργου με αποκλειστική υπαιτιότητα του Ελληνικού Δημοσίου για το

διάστημα από 3-3-2008 μέχρι 3-8-2010 , β) ποσού 10.500.000 ευρώ για επιπλέον δαπάνη την οποία υπέστη η εναγόμενη εξαιτίας του, κατά τα ανωτέρω, πιστοποιηθέντος Γεγονότος Καθυστέρησης των υπολοίπων εργασιών για το διάστημα από 3-8-2010 μέχρι 9-3-2011 και γ) ποσού 563.590 ευρώ για πρόσθετες δαπάνες που προέκυψαν στην Παραχωρησιούχο λόγω βεβαιωμένων Γεγονότων Καθυστέρησης μετά τις 3-3-2010 και μέχρι 15-1-2011. Ακολούθως συγκροτήθηκε το προβλεπόμενο από τη διάταξη του άρθρου 33.3.4 της σύμβασης Διαιτητικό Δικαστήριο , αποτελούμενο από τους α) Κων/νο Ρόβλια του Χρήστου, Δικηγόρο Αθηνών , ο οποίος ορίστηκε Διαιτητής με την ανωτέρω αίτηση , β) Φωκίωνα Γεωργακόπουλο του Παντελή , Επίτιμο Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους , ο οποίος διορίστηκε ως Διαιτητής με την από 30-8-2012 Απάντηση του Ελληνικού Δημοσίου στην ανωτέρω αίτηση για τη διενέργεια διαιτησίας και δυνάμει της αποφάσεως 241/22-8-2012 των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης , Ανταγωνιστικότητας , Υποδομών , Μεταφορών και Δικτύων και γ) Μαρία Γαβουνέλη του Νικολάου , επίκουρη καθηγήτρια της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών , Δικηγόρο Αθηνών , η οποία διορίστηκε ως Επιδιαιτητής και Πρόεδρος του Διαιτητικού Δικαστηρίου δυνάμει της από 21-2-2013 και με αριθμό ΝΝ 469GZ απόφασης του Διεθνούς Δικαστηρίου Διαιτησίας του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου, μετά την από 11-10-2013 αίτηση της εναγόμενης Παραχωρησιούχου και σύμφωνα με το άρθρο 33.3.4 της Σύμβασης , καθώς και από τη γραμματέα Αλεξάνδρα Δούγκα , Δικηγόρο Αθηνών . Περαιτέρω το Διαιτητικό Δικαστήριο εξέδωσε αρχικά την από 21-11-2014 "προδικαστική απόφασή" του , με την οποία ανέβαλε την έκδοση οριστικής απόφασης και κάλεσε τον Ανεξάρτητο Μηχανικό να εκτιμήσει την αποζημίωση της εναγόμενης για το χρονικό διάστημα από 3-8-2010 μέχρι 15-1-2011 σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στην απόφαση και εντός ορισμένης προθεσμίας να παραδώσει το πόρισμά του στο Διαιτητικό Δικαστήριο και τους διαδίκους. Τελικά το Διαιτητικό Δικαστήριο , αφού έλαβε υπόψη του τις σχετικές Πιστοποιήσεις-Εκτιμήσεις του Ανεξάρτητου Μηχανικού , εξέδωσε την από 24-10-2016 οριστική απόφασή του , με την οποία έκανε εν μέρει δεκτή την Διαιτητική Αγωγή , επιδίκασε στην εναγόμενη

Θεωρήθηκε
Εισηγήτρια

αποζημίωση για δαπάνες και έξοδα , στα οποία αυτή υπεβλήθη λόγω της παραμονής της στις Γ.Ε. 17 και 18 και πέραν της οικείας τμηματικής αποκλειστικής προθεσμίας για χρονικό διάστημα 218 ημερών , ήτοι από 4-8-2010 έως την 15-1-2011 , συνολικού ποσού 3.258.893,70 ευρώ , εντόκως από την επίδοση προς το ενάγον Ελληνικό Δημόσιο της από 7-8-2012 αίτησης προς το Διαιτητικό Δικαστήριο και μέχρι την εξόφληση , υποχρέωσε το ενάγον να καταβάλει το παραπάνω ποσό στην εναγόμενη , εντόκως κατά τα ανωτέρω και λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας εκάστου των διαδίκων επιμέρισε τα έξοδα της Διαιτητικής Δίκης κατά ποσοστό 90% σε βάρος της εναγόμενης και κατά 10% σε βάρος του ενάγοντος Ελληνικού Δημοσίου , η οποία (απόφαση) διορθώθηκε με την από 9-12-2016 απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου ως προς την επιδικασθείσα υπέρ της εναγόμενης αποζημίωση από το εσφαλμένο ως άνω ποσό των 3.258.893,70 ευρώ στο ορθό 3.548.246,23 ευρώ. Την εν λόγω απόφαση το ενάγον πρόσβαλε με την κρινόμενη ακυρωτική αγωγή του , με τον πρώτο δε λόγο αυτής ισχυρίζεται ότι η ανωτέρω απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου είναι ακυρωτέα κατ' άρθρο 897 περ. 4 ΚΠολΔ , καθόσον οι διαιτητές που εξέδωσαν αυτή ενήργησαν υπερβαίνοντας την εξουσία που τους παρείχε η συμφωνία για τη διαιτησία και ο νόμος και ειδικότερα επελήφθησαν Διαφοράς , σχετικής με αποζημιωτικό αίτημα εξαιτίας πιστοποιημένου Γεγονότος Καθυστέρησης , η οποία δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία του Διαιτητικού Δικαστηρίου , αλλά επιλύεται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στις διατάξεις των άρθρων 26.1 , 26.2 , 33.1 και 33.2.8 της σύμβασης , που συγκεκριμένα προβλέπει υποβολή αποζημιωτικού αιτήματος από τον Παραχωρησιούχο προς το Δημόσιο και τον Ανεξάρτητο Μηχανικό , πιστοποίηση του τελευταίου περί των δαπανών και εξόδων που υπέστη ο Παραχωρησιούχος συνεπεία Γεγονότος Καθυστέρησης , δυνατότητα των μερών να προσφύγουν κατά της πιστοποίησης του Ανεξάρτητου Μηχανικού ενώπιον της Επιτροπής Επίλυσης Τεχνικών Διαφορών , έκδοση πορίσματος της

τελευταίας , το οποίο μπορεί να προσβληθεί στη Διαιτησία , κατά το σκέλος του που αφορά τον επιμερισμό της υπαιτιότητας , το οικονομικό μέρος και τον επιμερισμό των δαπανών στους διαδίκους. Αναφορικά με τον ανωτέρω λόγο ακύρωσης της εν λόγω διαιτητικής απόφασης λεκτέα τα ακόλουθα : Η επίδικη Σύμβαση Παραχώρησης προβλέπει μεταξύ άλλων τα ακόλουθα : **3.1.32** Διαιτησία είναι η διαδικασία επιλύσεως Διαφορών που προβλέπεται στο άρθρο 33.3 της παρούσας Σύμβασης.....**3.1.37** Διαφορά είναι κάθε διαφορά , διαφωνία ή αμφισβήτηση μεταξύ των Συμβαλλομένων Μερών που προκύπτει από ή σχετίζεται με την εφαρμογή , την ερμηνεία ή το κύρος της παρούσας Σύμβασης καθώς και από κάθε είδους πράξη ή παράλειψη του Ανεξάρτητου Μηχανικού.....**26.1** Ως **Γεγονός Καθυστέρησης** νοείται κάθε γεγονός κατά την Περίοδο Μελετών – Κατασκευών το οποίο δεν οφείλεται σε κίνδυνο τον οποίο έχει αναλάβει με την παρούσα ο Παραχωρησιούχος ή σε υπαιτιότητα του ή των οποιωνδήποτε προσώπων που αυτός χρησιμοποιεί για την εκτέλεση της Σύμβασης (περιλαμβανομένου του Ανεξάρτητου Μηχανικού) ή σε Γεγονός Ανωτέρας Βίας, οι οικονομικές συνέπειες του οποίου , σύμφωνα με το Άρθρο 22.3 βαρύνουν τον Παραχωρησιούχο , και το οποίο επηρεάζει δυσμενώς την Κρίσιμη Διαδρομή του Εγκεκριμένου Χρονοδιαγράμματος Εφαρμογής της Περιόδου Μελετών – Κατασκευών.....**26.2.1** Σε περίπτωση συνδρομής Γεγονότος Καθυστέρησης , σε σχέση με (i) οποιαδήποτε Αποκλειστική Τμηματική Προθεσμία του Άρθρου 18.2.....ο Παραχωρησιούχος θα δικαιούται : α) Για τις αποκλειστικές Τμηματικές Προθεσμίες του Άρθρου 18.2.....(ii) αποζημίωσης : 1) για οποιαδήποτε έξοδα ή δαπάνες σχετικά με την μελέτη , κατασκευή ή θέση σε λειτουργία του αντικειμένου της Αποκλειστικής Τμηματικής Προθεσμίας , τα οποία πιστοποιούνται από τον Ανεξάρτητο Μηχανικό ότι εύλογα προέκυψαν ως άμεση συνέπεια τέτοιου Γεγονότος Καθυστέρησης και δεν θα είχαν προκύψει αν δεν υπήρχε αυτό.....**26.2.3** Σε περίπτωση συνδρομής οποιουδήποτε Γεγονότος Καθυστέρησης , ο Παραχωρησιούχος οφείλει να ενημερώσει εγγράφως και λεπτομερώς το Δημόσιο , με κοινοποίηση στον Ανεξάρτητο Μηχανικό , περί : (i) των συνθηκών που συνιστούν το Γεγονός Καθυστέρησης, (ii) της διάρκειας

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

της καθυστέρησης σε συσχετισμό με την κρίσιμη διαδρομή του Χρονοδιαγράμματος Μελετών – Κατασκευών , (iii) της αιτούμενης αποζημίωσης σύμφωνα με το παρόν Άρθρο , και (iv) των τυχόν προτεινόμενων μέτρων Αποκατάστασης Γεγονότος Καθυστέρησης και της συναφούς δαπάνης του Παραχωρησιούχου για την επιτάχυνση των επηρεαζόμενων εργασιών.....**26.2.4** Σε περίπτωση που εντός 14 ημερών:(ii) το Δημόσιο αμφισβητήσει εγγράφως , με κοινοποίηση στον Ανεξάρτητο Μηχανικό, το ότι η καθυστέρηση οφείλεται σε Γεγονός Καθυστέρησης ή το κατά πόσο επηρεάζεται η Κρίσιμη Διαδρομή του Χρονοδιαγράμματος Μελετών – Κατασκευών , τα θέματα αυτά θα καθορισθούν από τον Ανεξάρτητο Μηχανικό το συντομότερο δυνατόν και πάντως όχι αργότερα από 14 ημέρες από τη λήξη της ανωτέρω περιόδου των 14 ημερών. **26.2.5** Αν είτε το Δημόσιο είτε ο Παραχωρησιούχος αμφισβητήσουν τον καθορισμό των ανωτέρω θεμάτων από τον Ανεξάρτητο Μηχανικό , δικαιούνται , μέσα σε προθεσμία 7 ημερών από τη λήψη αυτού του καθορισμού , να παραπέμπουν το θέμα στην Επιτροπή Επίλυσης Τεχνικών Διαφορών. Κατά τη διάρκεια και μέχρι την επίλυση της διαφοράς από την Επιτροπή Επίλυσης Τεχνικών Διαφορών , εφαρμόζεται ο καθορισμός του Ανεξάρτητου Μηχανικού.....**33.2.8** Το Πόρισμα της Επιτροπής Επίλυσης Τεχνικών Διαφορών , όσον αφορά το τεχνικό αντικείμενο της διαφοράς , είναι υποχρεωτικό για τα Μέρη. Για Τεχνικές Διαφορές με οικονομικές συνέπειες ή επιμερισμό της υπαιτιότητας ή επιμερισμό των δαπανών και σε περίπτωση μη αποδοχής του οικονομικού μέρους ή του επιμερισμού της υπαιτιότητας ή του επιμερισμού των δαπανών του Πορίσματος της Επιτροπής Επίλυσης Τεχνικών Διαφορών από καθένα από τα συμβαλλόμενα Μέρη , το θιγόμενο Μέρος δικαιούται να προσφύγει στη διαδικασία της Διαιτησίας του παρόντος άρθρου με αίτημα τη μεταρρύθμιση των οικονομικών συνεπειών ή του επιμερισμού της υπαιτιότητας ή του επιμερισμού των δαπανών της διαδικασίας εντός 30 ημερών από την έκδοση του προσβαλλόμενου

Πορίσματος'' . Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις σε περίπτωση που ανακύψει διαφορά μεταξύ των συμβαλλομένων στην επίδικη Σύμβαση Παραχώρησης μερών, που αφορά αποζημίωση λόγω Πιστοποιημένου Γεγονότος Καθυστέρησης, θα πρέπει να τηρηθεί η διαδικασία που προβλέπεται στη διάταξη του άρθρου 26 της σύμβασης και ειδικότερα ο Παραχωρησιούχος οφείλει αρχικά να απευθυνθεί προς το Ελληνικό Δημόσιο και τον Ανεξάρτητο Μηχανικό και να υποβάλει εγγράφως το αίτημά του , προσκομίζοντας και όλα τα αναγκαία για τον υπολογισμό της ζημίας παραστατικά και δικαιολογητικά των σχετικών εξόδων και δαπανών και ακολούθως ο Ανεξάρτητος Μηχανικός να εκδώσει Πιστοποίηση , στην οποία θα αποτυπώνει την κρίση του για την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ του Γεγονότος Καθυστέρησης και των εξόδων και δαπανών , τα οποία προέκυψαν ως άμεση συνέπεια του Γεγονότος αυτού . Στην περίπτωση που ο Παραχωρησιούχος ή το Ελληνικό Δημόσιο διαφωνούν με την πιστοποίηση , έχουν το δικαίωμα να προσβάλουν αυτή με προσφυγή στην Επιτροπή Επίλυσης Τεχνικών Διαφορών, η οποία είναι το αποκλειστικό όργανο επίλυσης της σχετικής διαφοράς . Η Επιτροπή Επίλυσης Τεχνικών Διαφορών εκδίδει Πόρισμα , το οποίο είναι δεσμευτικό για τα συμβαλλόμενα μέρη , τα οποία έχουν τη δυνατότητα να προσβάλουν αυτό με προσφυγή στη διαιτησία , εντός ορισμένης προθεσμίας και μόνο με αίτημα τη μεταρρύθμιση των οικονομικών συνεπειών ή του επιμερισμού της υπαιτιότητας ή του επιμερισμού των δαπανών . Από τα παραπάνω αποδεικνύεται σαφέστατα ότι το Διαιτητικό Δικαστήριο, το οποίο επελήφθη της ένδικης υπόθεσης , που αφορά αποζημίωση του Παραχωρησιούχου εξαιτίας πιστοποιημένου Γεγονότος Καθυστέρησης , υπερέβη την εξουσία που του παρείχε η συμφωνία διαιτησίας της επίμαχης Σύμβασης Παραχώρησης και ο ν. 3559/2007 , δεδομένου ότι επελήφθη διαφοράς που δεν μπορούσε να αποτελέσει παραδεκτά αντικείμενο διαιτησίας , αφού αφενός η επίλυση αυτής (διαφοράς) υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Επιτροπής Επίλυσης Τεχνικών Διαφορών, αφετέρου δεν αφορούσε αμφισβήτηση των οικονομικών συνεπειών ή του επιμερισμού της υπαιτιότητας ή του επιμερισμού των δαπανών του Πορίσματος της Επιτροπής Επίλυσης Τεχνικών Διαφορών , που εκδόθηκε με την προβλεπόμενη από τη

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

9^ο φύλλο της υπ' αριθ. 1835/2018 απόφασης του Εφετείου Αθηνών

σύμβαση παραχώρησης διαδικασία , ήτοι υπέπεσε στην πλημμέλεια της περ. 4 του άρθρου 897 ΚΠολΔ , καθιστώντας έτσι την εκδοθείσα απόφασή του ακυρωτέα , όπως βάσιμα το ενάγον υποστηρίζει με τον κρινόμενο πρώτο λόγο της ακυρωτικής αγωγής του. Ο ισχυρισμός της εναγόμενης Παραχωρησιούχου ότι παραδεκτά προσέφυγε στη Διαιτησία του άρθρου 33.3 της Σύμβασης Παραχώρησης λόγω της εξουσίας που παρέχεται στο Διαιτητικό Δικαστήριο από τις διατάξεις των άρθρων 3.1.37 και 3.1.32 της Σύμβασης Παραχώρησης , είναι απορριπτέος ως νομικά αβάσιμος καθόσον οι προαναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 26.2 αυτής ρυθμίζουν ειδικά τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία για την επίλυση της Διαφοράς που αφορά αποζημίωση λόγω πιστοποιηθέντος Γεγονότος Καθυστέρησης, και ως εκ τούτου εφαρμόζονται αποκλειστικά, ως ειδικότερες , στην κρινόμενη περίπτωση. Περαιτέρω η εναγόμενη ισχυρίζεται ότι ο πρώτος λόγος της ένδικης αγωγής είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος, λόγω έκπτωσης του ενάγοντος Ελληνικού Δημοσίου από το δικαίωμα επίκλησής του , σύμφωνα με το άρθρο 33 των Κανόνων Διαιτησίας του ΔΕΕ έκδοσης 1998 και νυν άρθρο 39 των Κανόνων Διαιτησίας του ΔΕΕ έκδοσης 2012 , καθόσον το ενάγον ουδέποτε πρόβαλε , κατά τη διάρκεια της διεξαχθείσας διαιτητικής δίκης , ένσταση περί αναρμοδιότητας του Διαιτητικού Δικαστηρίου να επιληφθεί επί της από 7-8-2012 ένδικης αίτησης αυτής για τη διενέργεια Διαιτησίας. Ο ισχυρισμός αυτός της εναγόμενης είναι απορριπτέος ως ουσιαστικά αβάσιμος . Και τούτο διότι αποδεικνύεται ότι στα κατατεθέντα από το ενάγον Ελληνικό Δημόσιο , ενώπιον του Διαιτητικού Δικαστηρίου , υπομνήματα , με αναφορά επανειλημμένως στην έλλειψη της απαιτούμενης Πιστοποίησης του Ανεξάρτητου Μηχανικού , επισημαίνεται σαφέστατα η μη τήρηση των οριζόμενων στο άρθρο 26.2 προϋποθέσεων και της προβλεπόμενης κατά τα ανωτέρω διαδικασίας για την εισαγωγή της ένδικης διαφοράς σε Διαιτησία . Εξάλλου στο από 30-6-2015 Υπόμνημα του ενάγοντος Ελληνικού Δημοσίου προς το Διαιτητικό Δικαστήριο, αναφέρονται επί λέξει τα

εξής: 635. Κατά το σύστημα της Συμβάσεως Παραχωρήσεως, η αμφισβήτηση της Πιστοποίησης αυτής του Ανεξάρτητου Μηχανικού είτε από το Ελληνικό Δημόσιο είτε από τον Παραχωρησιούχο, γεννά Τεχνική Διαφορά (εξαιτίας της περιεχόμενης στην Πιστοποίηση τεχνικής κρίσεως του Ανεξάρτητου Μηχανικού για το ποιες δαπάνες και έξοδα είναι επιλέξιμες προς αποζημίωση) η επίλυση της οποίας άγεται υποχρεωτικώς ενώπιον της μόνης αρμόδιας εκ της Συμβάσεως Παραχωρήσεως, Επιτροπής Επίλυσης Τεχνικών Διαφορών. Σε τέτοια περίπτωση, κατά τη ρητή διατύπωση του άρθρου 33.2.6 της ΣΠ, τα μέρη δικαιούνται να προσφύγουν στη Διαιτησία για αυτή τη Διαφορά, μόνον μετά την έκδοση του Πορίσματος της ΕΕΤΔ και στο μέτρο που τούτο προβλέπεται στο άρθρο 33.2.8. Η εξουσία επομένως, Διαιτητικού Δικαστηρίου να επιληφθεί διαφοράς, σχετικής με αποζημιωτικό αίτημα εξαιτίας Γεγονότος Καθυστερήσεως, γεννάται μόνον στην περίπτωση που το κατά τα ανωτέρω Πόρισμα της Επιτροπής Επίλυσης Τεχνικών Διαφορών αμφισβητείται σύμφωνα με το άρθρο 33.2.8 της Συμβάσεως Παραχωρήσεως και έχει ως αντικείμενο μόνο τη μεταρρύθμιση του οικονομικού μέρους ή του επιμερισμού της υπαιτιότητας ή του επιμερισμού των δαπανών του Πορίσματος της Επιτροπής Επίλυσης Τεχνικών Διαφορών, ήτοι προβάλλεται σαφέστατα εκ μέρους του ενάγοντος Ελληνικού Δημοσίου η έλλειψη εξουσίας του Διαιτητικού Δικαστηρίου να επιληφθεί της ένδικης διαφοράς.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Επειδή κατά την αληθή έννοια της διατάξεως του άρθρου 281 ΑΚ, το δικαίωμα ασκείται καταχρηστικά και όταν η συμπεριφορά του δικαιούχου που προηγήθηκε της ασκήσεώς του ή η πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε κατά το διάστημα που μεσολάβησε χωρίς κατά νόμο να εμποδίζουν τη γένεση ή να επάγονται την απόσβεση του δικαιώματος, καθιστούν μη ανεκτή τη μεταγενέστερη άσκησή του, κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις, του μέσου κοινωνικού ανθρώπου, αφού τείνει στην ανατροπή καταστάσεως που δημιουργήθηκε, υπό ορισμένες ειδικές συνθήκες και διατηρήθηκε για πολύ χρόνο, με επακόλουθο να συνεπάγεται επαχθείς συνέπειες για τον υπόχρεο. Απαιτείται δηλαδή για να χαρακτηρισθεί καταχρηστική η άσκηση του δικαιώματος να έχει δημιουργηθεί στον υπόχρεο, από τη συμπεριφορά του

δικαιούχου, σε συνάρτηση με εκείνη του υπόχρεου και μάλιστα ευλόγως, η πεποίθηση ότι ο δικαιούχος δεν πρόκειται να ασκήσει το δικαίωμά του. Απαιτείται ακόμη οι πράξεις του υπόχρεου και η υπ' αυτού δημιουργηθείσα κατάσταση, που συνεπάγεται επαχθείς για τον υπόχρεο επιπτώσεις, να τελούν σε αιτιώδη σχέση με την προηγούμενη συμπεριφορά του δικαιούχου, αφού, κατά τους κανόνες της καλής πίστης, δεν συγχωρείται να γίνει προς απόκρουση του δικαιώματος, επίκληση πράξεων άσχετων με τη συμπεριφορά αυτή. Για την εφαρμογή της διατάξεως δεν αρκεί μόνη η επί μακρό χρόνο αδράνεια του δικαιούχου να ασκήσει το δικαίωμά του ούτε η καλόπιστη πεποίθηση του υπόχρεου ότι δεν υπάρχει δικαίωμα κατ' αυτού ή ότι δεν πρόκειται τούτο να ασκηθεί ούτε κατ' ανάγκην από την άσκησή του να δημιουργούνται απλώς δυσμενείς ή και αφόρητες επιπτώσεις για τον υπόχρεο, αλλά απαιτείται κατά περίπτωση, συνδυασμός των ανωτέρω (Ολ.ΑΠ 5/2011 , ΑΠ 16/2017 ΝΟΜΟΣ). Στην προκειμένη περίπτωση η εναγόμενη ισχυρίζεται επικουρικά ότι η αγωγή περί ακυρότητας της διαιτητικής απόφασης ασκείται καταχρηστικώς , κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 281 ΑΚ και 116 ΚΠολΔ , διότι το ενάγον Ελληνικό Δημόσιο με τη συμπεριφορά του , κατά τη διάρκεια της Διαιτητικής δίκης , δημιούργησε σε αυτή την εύλογη πεποίθηση ότι δεν θα ασκήσει το δικαίωμα ακύρωσης της Διαιτητικής απόφασης για το συγκεκριμένο λόγο ήτοι της αμφισβήτησης της εξουσίας του Διαιτητικού Δικαστηρίου . Ο ισχυρισμός αυτός της εναγόμενης είναι απορριπτέος, ως ουσιαστικά αβάσιμος καθόσον , σύμφωνα με τα προαναφερόμενα , το ενάγον Ελληνικό Δημόσιο καθ' όλη τη διάρκεια της επίμαχης Διαιτητικής δίκης πρόβαλε τον ισχυρισμό της παραβίασης των σχετικών διατάξεων του άρθρου 26.2 της Σύμβασης Παραχώρησης ήτοι ουδέποτε αναγνώρισε την εξουσία του επιληφθέντος της ένδικης Διαιτησίας Διαιτητικού Δικαστηρίου , όπως άλλωστε υποστηρίζει με τον πρώτο λόγο της ένδικης ακυρωτικής αγωγής του .

Κατ' ακολουθίαν όλων των ανωτέρω εκτιθέμενων , κατά τη γνώμη της πλειοψηφίας, η προσβαλλόμενη διαιτητική απόφαση πρέπει να ακυρωθεί , δεκτού γενομένου του σχετικού πρώτου λόγου της υπό κρίση αγωγής, ως βάσιμου κατ' ουσίαν. Τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος Ελληνικού Δημοσίου, κατά τη γνώμη της πλειοψηφίας , πρέπει να επιβληθούν εις βάρος της εναγόμενης , μειωμένα κατά την αμφιμερούς εφαρμογής διάταξη του άρθρου 22 του ν.3693/1957, όπως τροποποιήθηκε με την 134423/1992 (ΦΕΚ 11/Β/10-1-1993 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 5 παρ.12 του Ν.1738/1987 και τέθηκε σε ισχύ από 10-2-1993, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό .

Ένα μέλος του Δικαστηρίου , η Πρόεδρος Εφετών Πελαγία Ακάσογλου μειοψηφεί και έχει επί των ανωτέρω την ακόλουθη γνώμη [άρθρα 93 παρ. 3 (γ) Συντάγματος, 302 παρ. 1 ΚΠολΔ].

Θεωρήθηκε
Εισηγήτρια

Οι λόγοι ακυρώσεως της διαιτητικής αποφάσεως καθιερώνονται , περιοριστικά, στην περίπτωση της εσωτερικής διαιτησίας , με το άρθρο 897 ΚΠολΔ και , στην περίπτωση διεθνούς διαιτησίας , με το άρθρο 34 παρ. 2 ν. 2735/1999 (ΑΠ 517/2016 δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Κατά το άρθρο 897 αριθμός 4 ΚΠολΔ , η διαιτητική απόφαση μπορεί να ακυρωθεί , ολικά ή εν μέρει , μόνο με δικαστική απόφαση επί αγωγής ακυρώσεως, αν, εκείνοι , που την εξέδωσαν [διαιτητές], ενήργησαν υπερβαίνοντας , την εξουσία, που τους παρέχει η συμφωνία για τη διαιτησία ή ο νόμος. Κατά το άρθρο 34 παράγραφοι 1 και 2 στοιχείο (γγ) ν. 2735/1999 (ΦΕΚ Α. 167) "Διεθνής Εμπορική Διαιτησία", η διαιτητική απόφαση μπορεί να ακυρωθεί, μόνο με δικαστική απόφαση επί αγωγής ακυρώσεως , αν η διαιτητική απόφαση αφορά διαφορά, που δεν εμπίπτει στη συμφωνία διαιτησίας ή περιέχει διατάξεις , που υπερβαίνουν τα όρια της συμφωνίας διαιτησίας' αν, όμως , οι διατάξεις , που καλύπτονται από τη συμφωνία αυτή περί διαιτησίας , μπορούν να αποχωρισθούν από εκείνες, που δεν καλύπτονται, τότε, μόνο, ως προς τις τελευταίες χωρεί ακύρωση της διαιτητικής αποφάσεως. Σε αμφοτέρους τις προηγούμενες διατάξεις , "υπέρβαση εξουσίας" , ως λόγος ακυρώσεως της διαιτητικής αποφάσεως, υπάρχει , όταν οι διαιτητές κρίνουν για αντικείμενο, το οποίο δεν ανήκει στη νόμιμη εξουσία τους

11^ο φύλλο της υπ' αριθ. 1835/2018 απόφασης του Εφετείου Αθηνών

ή δεν έχει υποβληθεί σε αυτούς , με τη συμφωνία για τη διαιτησία και κείται πέραν αυτής . Κατά ταύτα , για την "υπέρβαση εξουσίας" , η μεταχείριση των ημεδαπών και διεθνών διαιτητικών αποφάσεων δεν είναι διαφορετική, ήτοι ο έλεγχός τους δεν είναι διαφορετικός, αφού και ο θεσμός της διαιτησίας , η οποία επιτελεί δικαιοδοτικό έργο, όπως και η εξουσία των διαιτητών, είναι η ίδια είτε πρόκειται για διεθνή – αλλοδαπή διαιτητική απόφαση [άρθρο 1 ν. 2735/1999] είτε πρόκειται για ημεδαπή διαιτητική απόφαση (ΑΠ ολ. 14/2015, ΑΠ 1219/2014 δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Τα όρια , που η διαιτητική απόφαση θέτει, σε συνδυασμό με το όλο περιεχόμενο και τα αιτήματα της προσφυγής [αιτήσεως] στη διαιτησία , είναι τα βασικά κριτήρια για τη διαπίστωση υπερβάσεως [ή όχι] της εξουσίας των διαιτητών (ΑΠ ολ. 13/1995 , ΑΠ 98/2016 , ΑΠ 1807/2014, ΑΠ 1893/2014 , ΑΠ 40/2010 δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Έτσι , προϋπόθεση εφαρμογής του συγκεκριμένου λόγου ακυρώσεως της διαιτητικής αποφάσεως , ήτοι του άρθρου 897 αριθμός 4 ΚΠολΔ , επί ημεδαπής διαιτητικής αποφάσεως ή του άρθρου 34 παράγραφοι 1 και 2 στοιχείο (γγ) ν. 2735/1999 , επί διεθνούς – αλλοδαπής διαιτητικής αποφάσεως , είναι η ύπαρξη έγκυρης συμφωνίας διαιτησίας, με αντικείμενο , που καλύπτεται τουλάχιστον μερικώς από τη διαιτητική απόφαση, που εκδόθηκε. Αν οι διαιτητές άντλησαν την εξουσία τους από υπαρκτή συμφωνία διαιτησίας, τα όρια της οποίας απλώς υπερβαίνουν , επεκτείνοντάς την στην επίλυση διαφορών , που δεν έχουν υπαχθεί , με αυτή [συμφωνία διαιτησίας], στην εξουσία τους , τότε , η απόφασή τους είναι ακυρώσιμη. Αντίθετα , αν το διαιτητικό δικαστήριο άντλησε την εξουσία του από ανύπαρκτη συμφωνία για διαιτησία και, έτσι , οι διαιτητές υπερέβησαν την εξουσία τους , η υπέρβαση αυτή δεν συνιστά λόγο ακυρώσεως [άρθρα 894 αριθμός 4 ΚΠολΔ , 34 παράγραφοι 1 και 2 στοιχείο (γγ) ν. 2735/1999] της διαιτητικής αποφάσεως * συνιστά λόγο για να αναγνωρισθεί , ως ανύπαρκτη [άρθρο 901 παρ. 1 (α) ΚΠολΔ], η απόφαση των διαιτητών (ΑΠ 1146/2008 , ΑΠ 217/2004 δημοσίευση ΝΟΜΟΣ , Χαρούλα ΑΠΑΛΑΓΑΚΗ : Κώδικας

Πολιτικής Δικονομίας, έκδοση 5^η, 2017, υπό το άρθρο 897 σελ. 2406 – αριθμός περιθωρίου 8].

Υπόκειται προς κρίση, παραδεκτώς και αρμοδίως, ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, που δικάζει με την διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, η από 26.1.2017 [υπ' αριθμ. εκθ. καταθ. 605/39/26.1.2017] αγωγή ακυρώσεως της από 24.10.2016 (οριστικής) Διαιτητικής Αποφάσεως μετά της από 9.12.2016 διορθωτικής αυτής, στο σύνολό τους. Η διαιτησία αφορά την από 31.1.2007 Σύμβαση Παραχωρήσεως. Δια της Συμβάσεως αυτής, η οποία κυρώθηκε με το ν. 3559/2007 (ΦΕΚ Α. 102/14.5.2007), το ενάγον Ελληνικό Δημόσιο, που νόμιμα εκπροσωπείται, ανέθεσε, "έναντι συμβατικού ανταλλάγματος και την καταβολή άλλων ανταλλαγμάτων", στην εναγομένη ανώνυμη εταιρία ΜΩΡΕΑΣ ΑΕ [διακριτικός τίτλος], που νόμιμα εκπροσωπείται, το Έργο "Μελέτη – Κατασκευή – Χρηματοδότηση – Λειτουργία – Συντήρηση και Εκμετάλλευση του Αυτοκινητόδρομου Κόρινθος – Τρίπολη – Καλαμάτα και Κλάδος Λεύκτρο – Σπάρτη" [άρθρα 898, 899 παρ. 2, 614 επ. ΚΠολΔ, 6 παρ. 2 ν. 2735/1999].

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως της από 24.10.2016 Διαιτητικής Αποφάσεως μετά της από 9.12.2016 διορθωτικής αυτής, στο σύνολό τους, το ενάγον επικαλείται ότι "οι διαιτητές ενήργησαν, υπερβαίνοντας την εξουσία, που η συμφωνία για τη διαιτησία τους παρέχει". Συγκεκριμένα, το ενάγον επικαλείται ότι "δεν υφίστατο διαφορά, κατά τους όρους 3.1.32 και 3.1.37 της από 31.1.2007 Συμβάσεως Παραχωρήσεως, που κυρώθηκε με το ν. 3559/2007 (ΦΕΚ Α. 102/14.5.2007) και απέκτησε ισχύ νόμου", αφού "για την υπόθεση [αποζημίωση εξ αιτίας πιστοποιημένου γεγονότος καθυστερήσεως], που απεφάνθη η διαιτητική απόφαση μετά της διορθωτικής της, προβλέπεται, κατά τον όρο 26 της Συμβάσεως Παραχωρήσεως και νόμου, πιστοποίηση Ανεξάρτητου Μηχανικού και επίλυση της (τυχόν) αμφισβητήσεως της πιστοποιήσεως του Ανεξάρτητου Μηχανικού, ενώπιον της μόνης αρμόδιας Επιτροπής Επιλύσεως Τεχνικών Διαφορών, κατά τον όρο 33.3 της Συμβάσεως Παραχωρήσεως" ενώ, η διαιτητική απόφαση μετά της διορθωτικής της

12^ο φύλλο της υπ' αριθ. 1835/2018 απόφασης του Εφετείου Αθηνών

“απεφάνθη επί θέματος για το οποίο δεν συνομολογήθηκε συμφωνία διαιτησίας και, έτσι, οι διαιτητές υπερέβησαν την εξουσία τους”.

Τα επικαλούμενα πραγματικά περιστατικά, ως άνω, δεν υπάγονται στον λόγο ακυρώσεως των άρθρων 897 αριθμός (4) ΚΠολΔ και 34 παρ. 2 στοιχείο (γγ) ν. 2735/1999. Τούτο διότι σύμφωνα και με όσα έγιναν δεκτά στη μείζονα σκέψη, στην προκειμένη περίπτωση είτε πρόκειται για διεθνή – αλλοδαπή διαιτητική απόφαση [άρθρο 1 ν. 2735/1999] είτε πρόκειται για ημεδαπή διαιτητική απόφαση, η επικαλούμενη “υπέρβαση εξουσίας” των διαιτητών αναφέρεται στο ότι η από 24.10.2016 Διαιτητική Απόφαση μετά της από 9.12.2016 διορθωτικής αυτής έκρινε επί θέματος για το οποίο δεν συνομολογήθηκε συμφωνία διαιτησίας το αντικείμενο δηλ. της διαιτητικής αποφάσεως μετά της διορθωτικής, εξ ολοκλήρου, δεν καλύπτεται από τη συμφωνία διαιτησίας. Μετά ταύτα, κατά τη γνώμη της μειοψηφίας, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι μη νόμιμος και απορριπτέος.

Η μειοψηφούσα Πρόεδρος

ΠΕΛΑΓΙΑ ΑΚΑΣΟΓΛΟΥ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

-Δικάζει κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

-Δέχεται την αγωγή, κατά πλειοψηφία.

-Ακυρώνει, κατά πλειοψηφία, την από 24-10-2016 οριστική Διαιτητική απόφαση, όπως αυτή διορθώθηκε με την από 9-12-2016 απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 33.3 της από 31-1-2007 Σύμβασης Παραχώρησης, που καταρτίστηκε μεταξύ του ενάγοντος

Ελληνικού Δημοσίου και της εναγόμενης ανώνυμης εταιρίας και κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3559/2007 «Κύρωση Σύμβασης Παραχώρησης του Έργου της Μελέτης, Κατασκευής, Χρηματοδότησης, Λειτουργίας, Συντήρησης και Εκμετάλλευσης του Αυτοκινητόδρομου Κόρινθος – Τρίπολη – Καλαμάτα και Κλάδος Λεύκτρο - Σπάρτη», το οποίο αποφάνθηκε επί της από 7-8-2012 αίτησης της εναγόμενης για τη διενέργεια Διαιτησίας .

-Επιβάλλει, κατά πλειοψηφία, εις βάρος της εναγόμενης τη δικαστική δαπάνη

Θεωρήθηκε του ενάγοντος Ελληνικού Δημοσίου, την οποία ορίζει σε 300 ευρώ .

Η Εισηγήτρια

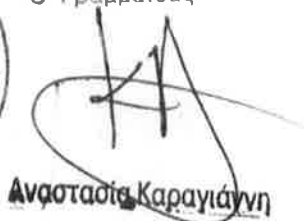
Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα, 7^η 13 Φεβρουαρίου 2018 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του, 7^η 17 Απριλίου 2018, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοί τους δικηγόροι .

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές αντίγραφο
Θεωρήθηκε *ατελώς*
Για τη νομιμή ~~σημείωση~~
Αθήνα .. 23 ΜΑΙ. 2019.
Ο Γραμματέας

Αναστασία Καραγιάννη